

REPUBLIKA SLOVENIJA

DRŽAVNI ZBOR

Zakonodajno-pravna služba

Šubičeva ulica 4, 1000 Ljubljana

t: 01 478 96 94, e: gp@dz-rs.si, www.dz-rs.si

Številka: 411-07/25-1/
Datum: 11. november 2025

EPA 2496-IX

DRŽAVNI ZBOR JE NA SEJI 11. 11. 2025 SPREJEL ZAKON O PRAVICI DO ZIMSKEGA REGRESA TER PRENOVI UGOTAVLJANJA DAVČNE OSNOVE Z UPOŠTEVANJEM NORMIRANIH ODHODKOV (ZPZR) V NASLEDNJEM BESEDILU:

ZAKON

O PRAVICI DO ZIMSKEGA REGRESA TER PRENOVI UGOTAVLJANJA DAVČNE OSNOVE Z UPOŠTEVANJEM NORMIRANIH ODHODKOV (ZPZR)

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen (vsebina)

(1) Ta zakon določa pravico delavke in delavca (v nadaljnjem besedilu: delavec) do zimskega regresa, njegovo višino, izplačilo in obravnavo glede plačila dohodnine in prispevkov za socialno varnost. S tem zakonom se ureja tudi prenova ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov z odstopom od določb Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/12 – odl. US, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 52/13 – odl. US, 96/13, 29/14 – odl. US, 50/14, 23/15, 55/15, 63/16, 69/17, 21/19, 28/19, 66/19, 39/22, 132/22 – odl. US, 158/22, 131/23 – ZORZFS, 104/24, 22/25 – ZZZRO-1 in 40/25 – ZINR; v nadaljnjem besedilu: ZDoh-2).

(2) Za delavca po tem zakonu se šteje oseba iz prvega odstavka 5. člena Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 21/13, 78/13 – popr., 47/15 – ZZSDT, 33/16 – PZ-F, 52/16, 15/17 – odl. US, 22/19 – ZPosS, 81/19, 203/20 – ZIUPOP DVE, 119/21 – ZČmIS-A, 202/21 – odl. US, 15/22, 54/22 – ZUPŠ-1, 114/23, 136/23 – ZIUZDS in 70/25 – ZUTD-I; v nadaljnjem besedilu: ZDR-1).

(3) Določbe tega zakona, ki urejajo pravni položaj delavca, veljajo tudi za funkcionarko in funkcionarja (v nadaljnjem besedilu: funkcionar), ki prejema plačo v skladu z zakonom, ki ureja skupne temelje sistema plač v javnem sektorju.

II. ZIMSKI REGRES

2. člen (zimski regres)

(1) Delavec ima pravico do zimskega regresa v višini polovice minimalne plače v Republiki Sloveniji, ki mora biti izplačan v denarni obliki.

(2) Delavec, ki sklene delovno razmerje ali mu preneha delovno razmerje med koledarskim letom in ima v posameznem koledarskem letu obdobje zaposlitve krajše od enega leta, ima pravico do sorazmernega dela zimskega regresa glede na obdobje zaposlitve pri posameznem delodajalcu.

(3) Če ima delavec sklenjeno pogodbo o zaposlitvi s krajšim delovnim časom, ima pravico do zimskega regresa sorazmerno delovnemu času, za katerega je sklenil pogodbo o zaposlitvi, razen v primerih, ko delavec dela krajši delovni čas v skladu s 67. ali 67.b členom ZDR-1.

3. člen (izplačilo)

(1) Delodajalec izplača delavcu zimski regres iz prejšnjega člena najpozneje 18 dni po preteku plačilnega obdobja za izplačilo plače za mesec november tekočega koledarskega leta. Če je rok za izplačilo zimskega regresa dela prost dan, se zimski regres izplača najpozneje prvi naslednji delovni dan.

(2) S kolektivno pogodbo na ravni dejavnosti se lahko v primeru nelikvidnosti delodajalca določi poznejši rok izplačila zimskega regresa, vendar najpozneje do 31. marca naslednjega koledarskega leta.

(3) Določbi prejšnjega odstavka ne veljata za javni sektor v skladu z zakonom, ki ureja skupne temelje sistema plač v javnem sektorju (v nadaljnjem besedilu: javni sektor).

4. člen (obdavčitev)

(1) Zimski regres se ne všteva v davčno osnovo za dohodnino od dohodka iz delovnega razmerja do višine, določene z 2. členom tega zakona, vendar skupaj s plačilom za poslovno uspešnost do višine iz 12. točke prvega odstavka 44. člena ZDoh-2. Če zimski regres presega višino, določeno z 2. členom tega zakona, se razlika šteje kot plačilo za poslovno uspešnost v skladu s pogoji in do višine iz 12. točke prvega odstavka 44. člena ZDoh-2.

(2) Za zimski regres se uporabljata šesti odstavek 41. člena in trinajsti odstavek 127. člena ZDoh-2.

(3) Pri določanju letne davčne osnove se v skladu s sedmim odstavkom 109. člena ZDoh-2 upošteva tudi zimski regres.

5. člen (prispevki)

(1) Ne glede na prvi odstavek 144. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 48/22 – uradno prečiščeno besedilo, 40/23 – ZČmIS-1, 78/23 – ZORR, 84/23 – ZDOsk-1, 125/23 – odl. US, 109/24 – ZMEPIZ-1B in 133/23; v nadaljnjem besedilu: ZPIZ-2) se zimski regres ne všteva v osnovo za

plačilo prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje do višine iz 2. člena tega zakona.

(2) Če znesek zimskega regresa presega višino, ki je za posamezno leto določena v 2. členu tega zakona, se razlika šteje za drug prejemek na podlagi delovnega razmerja v skladu s prvim odstavkom 144. člena ZPIZ-2. Če se zimski regres za posamezno leto izplača v dveh ali več delih, se ob izplačilu naslednjega oziroma zadnjega dela zimskega regresa za to leto ugotovi celotna višina zimskega regresa in izvrši obračun prispevkov za socialno varnost od posameznih delov zimskega regresa.

III. ODSTOP OD DOLOČB ZDoh-2 GLEDE UGOTAVLJANJA DAVČNE OSNOVE Z UPOŠTEVANJEM NORMIRANIH ODHODKOV

6. člen (davčna osnova)

(1) Ne glede 48. člen ZDoh-2 je do ustrezne ureditve v zakonu, ki ureja dohodnino, davčna osnova od dohodka iz dejavnosti dobiček, ki se ugotovi kot razlika med prihodki in odhodki, doseženimi v zvezi z opravljanjem dejavnosti, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Za ugotavljanje prihodkov in odhodkov se uporabljajo predpisi o obdavčitvi dohodkov pravnih oseb, če ni s tem členom ali ZDoh-2 drugače določeno.

(3) Zavezanec lahko pri ugotavljanju davčne osnove davčnega leta upošteva normirane odhodke v višini, določeni v 59. členu ZDoh-2, če priglasí ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, če je od izstopa iz sistema ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov ali od prenehanja opravljanja dejavnosti preteklo več kot pet davčnih let, pri čemer se davčno leto prenehanja opravljanja dejavnosti ne upošteva, in pod naslednjimi pogoji:

- če v davčnem letu pred tem davčnim letom, njegovi prihodki iz dejavnosti, ugotovljeni po pravilih o računovodenju, ne presegajo 50.000 eurov, ali
- če v davčnem letu pred tem davčnim letom njegovi prihodki iz dejavnosti, ugotovljeni po pravilih o računovodenju, ne presegajo 120.000 eurov in je bil zavezanec v skladu z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, obvezno zavarovan na podlagi samozaposlitve za polni delovni čas neprekinjeno vsaj devet mesecev,

in ni z drugimi določbami tega člena ali zakonom drugače določeno.

(4) Pri presoji izpolnjevanja pogojev za vstop v sistem ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov iz prejšnjega odstavka se za zavezanca, ki v davčnem letu pred tem davčnim letom ni opravljal dejavnosti, šteje, da so v davčnem letu pred tem davčnim letom prihodki iz dejavnosti enaki nič.

(5) Za posamezno kmetijsko in dopolnilno dejavnost se sme v okviru kmečkega gospodinjstva kot zavezanec priglasiti en sam nosilec dejavnosti.

(6) Ne glede na tretji odstavek tega člena, lahko zavezanec iz drugega odstavka 47. člena ZDoh-2 pri ugotavljanju davčne osnove naslednjega davčnega leta upošteva normirane odhodke v višini, določeni v 59. členu ZDoh-2, če priglasí ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, če je od izstopa iz sistema ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov ali od prenehanja

ugotavljanja davčne osnove po drugem odstavku 47. člena ZDoh-2 preteklo več kot pet davčnih let, in njegovi prihodki iz dejavnosti, ugotovljeni po pravilih o računovodenju, v davčnem letu pred tem davčnim letom, ne presegajo 120.000 eurov na nosilca in na drugega člana kmečkega gospodinjstva, ki je vključen v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje kot kmet oziroma član kmečkega gospodarstva, v skladu z zakonom, ki ureja obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

(7) Pri presoji izpolnjevanja pogojev za vstop v sistem ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov iz prejšnjega odstavka se za zavezanca, ki je na novo prijavil ugotavljanje davčne osnove po drugem odstavku 47. člena ZDoh-2, šteje, da so v davčnem letu pred tem davčnim letom prihodki nosilca in drugih članov kmečkega gospodinjstva iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti enaki nič.

(8) Za potrebe določanja višine prihodkov iz tretjega in šestega odstavka tega člena se ne uporabljata četrti in sedmi odstavek tega člena, če je v 18 mesecih pred prijavitvijo ugotavljanja davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov:

- zavezanec ustanovil družbo, zavod ali primerljivo osebo po tujem pravu,
- prišlo do preoblikovanja zavezanca s prenosom dela podjetja na družbo, s pridobitvijo lastniškega deleža, ali fizično osebo, ki opravlja dejavnost, ali
- zavezanec začel opravljati dejavnost na podlagi prenosa podjetja ali dela podjetja od druge osebe.

(9) V prihodke po tretjem in šestem odstavku tega člena se štejejo:

1. v primerih iz prejšnjega odstavka tudi:
 - prihodki družbe, zavoda ali primerljive osebe po tujem pravu,
 - prihodki osebe, ki je prevzela del podjetja zavezanca, in
 - prihodki osebe, ki je prenesla podjetje ali del podjetja na zavezanca,
 doseženi v obdobju iz tretjega in šestega odstavka tega člena, pri čemer se upoštevajo prihodki iz dejavnosti, ugotovljeni po pravilih o računovodenju, ter
2. prihodki iz dejavnosti povezanih oseb, razen če zavezanec dokaže, da glavni ali eden od glavnih razlogov za shemo poslovanja ni izpolnjevanje pogojev za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov.

(10) Za del podjetja po tem členu se šteje celota sredstev in obveznosti, ki je s poslovno organizacijskega vidika sposobna samostojno poslovati.

(11) Zavezanec mora v roku, določenim z zakonom, ki ureja davčni postopek, davčni organ obvestiti o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. Obvestilo učinkuje od začetka davčnega leta, za katero je davčni zavezanec obvestil davčni organ.

(12) Zavezanec, ki davčnemu organu predloži obvestilo iz prejšnjega odstavka, mora za davčno leto ugotavljati davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov in voditi ustrezne poslovne knjige, evidence in poslovno poročilo, ki jih mora voditi za ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov.

(13) Ne glede na prejšnji odstavek mora zavezanec za davčno leto ugotavljati davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ter voditi ustrezne poslovne knjige, evidence in poslovno poročilo, ki jih mora voditi za ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, če povprečje prihodkov iz dejavnosti, ugotovljenih po pravilih o računovodenju, dveh zaporednih predhodnih davčnih let presega:

- 120.000 eurov in je bil v teh dveh predhodnih davčnih letih v posameznem davčnem letu v skladu z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, obvezno zavarovan na podlagi samozaposlitve za polni delovni čas neprekinjeno vsaj devet mesecev,
- 50.000 eurov in v teh dveh predhodnih davčnih letih v posameznem davčnem letu v skladu z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, ni bil obvezno zavarovan na podlagi samozaposlitve za polni delovni čas neprekinjeno vsaj devet mesecev,
- 85.000 eurov in ne izpolnjuje pogojev iz prve in druge alineje tega odstavka,
- 120.000 eurov na nosilca in na drugega člana kmečkega gospodinjstva, ki je vključen v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje kot kmet oziroma član kmečkega gospodinjstva, če je zavezanec iz šestega odstavka tega člena.

(14) Pri ugotavljanju povprečja prihodkov iz dejavnosti, po pravilih o računovodenju, dveh zaporednih predhodnih davčnih let iz prejšnjega odstavka se upošteva tudi predhodno davčno leto, v katerem zavezanec ni opravljal dejavnosti, pri čemer se šteje, da so prihodki iz dejavnosti, ugotovljeni po pravilih o računovodenju, v tem davčnem letu enaki nič. Pri ugotavljanju povprečja prihodkov iz dejavnosti, po pravilih o računovodenju, dveh zaporednih predhodnih davčnih let iz prejšnjega odstavka se za zavezanca iz šestega odstavka tega člena upošteva tudi predhodno davčno leto, v katerem zavezanec ni imel priglašenega ugotavljanja davčne osnove po drugem odstavku 47. člena ZDoh-2, pri čemer se šteje, da so prihodki nosilca in drugih članov kmečkega gospodinjstva iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v tem davčnem letu enaki nič.

(15) Zavezanec, ki ugotavlja davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, za davčno leto v davčnem obračunu razkrije znesek prihodkov, ugotovljenih po pravilih o računovodenju, ki so doseženi s posamezno povezano osebo ali z delodajalcem, s katerim je v delovnem razmerju na podlagi pogodbe o zaposlitvi.

7. člen

(stopnja dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ki se ne všteva v letno davčno osnovo)

(1) Ne glede na 135.a člen ZDoh-2 se do ustrezne ureditve v zakonu, ki ureja dohodnino, od dohodka iz dejavnosti, ki se ne všteva v letno davčno osnovo, dohodnina za davčno leto izračuna od davčne osnove, ugotovljene v skladu z določbami III.3. poglavja ZDoh-2:

- če je bil zavezanec v davčnem letu, za katero se ugotavlja davčna osnova, v skladu z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, obvezno zavarovan na podlagi samozaposlitve za polni delovni čas neprekinjeno vsaj devet mesecev, po stopnji:

Če znaša davčna osnova, za leto za katero se izračunava dohodnina, v eur	znaša dohodnina v eurih
nad	do
	72.000
	20 %
72.000	14.400 + 35 % nad 72.000

- če zavezanec v davčnem letu, za katero se ugotavlja davčna osnova, v skladu z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, ni bil obvezno zavarovan na podlagi samozaposlitve za polni delovni čas neprekinjeno vsaj devet mesecev, po stopnji:

Če znaša davčna osnova, za leto za katero se izračunava dohodnina, v eur	znaša dohodnina v eurih
nad	do
	33.000
33.000	20 %
	6.600 + 35 % nad 33.000

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se za zavezance iz šestega odstavka prejšnjega člena dohodnina za davčno leto izračuna od davčne osnove, ugotovljene v skladu z določbami III.3. poglavja ZDoh-2, na nosilca in na drugega člana kmečkega gospodinjstva, ki je vključen v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje kot kmet oziroma član kmečkega gospodinjstva, po stopnji:

Če znaša davčna osnova na nosilca in na drugega člana kmečkega gospodinjstva, ki je vključen v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje kot kmet oziroma član kmečkega gospodinjstva, za leto za katero se izračunava dohodnina, v eur	znaša dohodnina v eurih na nosilca in na drugega člana kmečkega gospodinjstva, ki je vključen v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje kot kmet oziroma član kmečkega gospodinjstva
nad	do
	72.000
72.000	20 %
	14.400 + 35 % nad 72.000

(3) Dohodnina, izračunana po stopnjah iz tega člena, se šteje za dokončni davek.

IV. NADZOR

8. člen (nadzor)

Nadzor nad izvajanjem 2. in 3. člena tega zakona opravlja Inšpektorat Republike Slovenije za delo, nadzor nad izvajanjem 4., 5., 6. in 7. člena tega zakona pa Finančna uprava Republike Slovenije.

V. KAZENSKÉ DOLOČBE

9. člen (kazenske določbe)

(1) Z globo od 3.000 do 20.000 eurov se kaznuje delodajalec – pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ne izplača zimskega regresa:

- v višini iz 2. člena tega zakona,
- v roku iz prvega in drugega odstavka 3. člena tega zakona,
- v skladu s prvim odstavkom 10. člena tega zakona,
- v roku iz 17. člena tega zakona.

(2) Z globo od 1.500 do 8.000 eurov se kaznuje delodajalec, ki zaposluje deset ali manj delavcev – pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 1.500 do 8.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba neposrednega ali posrednega proračunskega uporabnika oziroma javnega gospodarskega zavoda, ki v nasprotju z drugim, petim ali šestim odstavkom 14. člena tega zakona državi ali občini izstavi zahtevek za vračilo stroškov zimskega regresa iz državnega proračuna v znesku, ki ne izkazuje upravičenih stroškov.

(4) Z globo od 450 do 2.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba delodajalca pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ter odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravnih lokalni skupnosti, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(5) Z globo od 450 do 1.200 eurov se kaznuje delodajalec posameznik, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(6) Za prekršek iz tega člena se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene v tem členu.

VI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

10. člen (zamik izplačila za leto 2025)

(1) Ne glede na prvi odstavek 3. člena tega zakona lahko delodajalec, pri katerem v letu 2025 oziroma do 31. marca 2026 ni prišlo do izplačila dobička, nakupov lastnih delnic ali lastnih poslovnih deležev, izplačil nagrad poslovodstvu oziroma dela plač za poslovno uspešnost poslovodstvu oziroma pri katerem ni nastala obveznost izplačila dobička, možnost nakupov lastnih delnic ali lastnih poslovnih deležev, obveznost izplačil nagrad poslovodstvu oziroma dela plač za poslovno uspešnost poslovodstvu v letu 2025 oziroma do 31. marca 2026, 1/4 zimskega regresa za leto 2025 izplača do 18. decembra 2025, preostanek pa najpozneje do 31. marca 2026.

(2) Določbe prejšnjega odstavka ne veljajo za javni sektor.

11. člen (izplačilo v primeru nelikvidnosti za leto 2025)

Ne glede na drugi odstavek 3. člena tega zakona lahko delodajalec v primeru nelikvidnosti določi poznejši rok izplačila zimskega regresa za leto 2025, vendar najpozneje do 31. marca 2026.

12. člen (obdavčitev v davčnem letu 2025)

(1) Ne glede na 4. člen tega zakona se zimski regres, prejet v davčnem letu 2025, v višini, določeni v skladu z 2. členom tega zakona, ne všteva v davčno osnovo od dohodka iz delovnega razmerja.

(2) Če zimski regres presega višino iz 2. člena tega zakona, se razlika šteje za plačilo za poslovno uspešnost v skladu s pogoji in do višine iz 12. točke prvega odstavka 44. člena ZDoh-2. V tem primeru se uporabljajo tudi šesti odstavek 41. člena, sedmi odstavek 109. člena in trinajsti odstavek 127. člena ZDoh-2.

13. člen
(zagotavljanje sredstev v javnem sektorju v letu 2025)

Sredstva za izplačilo zimskega regresa v javnem sektorju se za leto 2025 zagotovijo v proračunu Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: proračun).

14. člen
(zagotavljanje sredstev v proračunu za leto 2025)

(1) Sredstva za izplačilo zimskega regresa pri neposrednih uporabnikih državnega proračuna, pri posrednih uporabnikih, katerih ustanovitelj je država in za delavce v javnih gospodarskih zavodih, se v letu 2025 zagotavljajo v finančnem načrtu neposrednega uporabnika proračuna, v čigar pristojnost spada posredni uporabnik proračuna oziroma javni gospodarski zavod.

(2) Neposredni uporabnik proračuna posrednemu uporabniku proračuna države oziroma javnemu gospodarskemu zavodu sredstva izplača na podlagi zahtevka in dokazil, iz katerih je razviden znesek zimskega regresa po delavcu in skupni znesek izplačil pri posameznem posrednem proračunskem uporabniku proračuna oziroma pri javnem gospodarskem zavodu.

(3) Neposredni uporabnik proračuna na podlagi prejetih zahtevkov iz prejšnjega odstavka, ki mu jih posredni uporabniki in javni gospodarski zavodi posredujejo najpozneje do 19. decembra 2025, povrne sredstva najpozneje do 31. decembra 2025.

(4) Občinam se v letu 2025 iz proračuna povrnejo sredstva za izplačilo zimskega regresa za delavce in funkcionarje, zaposlene na občini in za delavce pri tistih posrednih uporabnikih občinskega proračuna, katerih ustanoviteljica je občina.

(5) Občine na podlagi dokazil o obsegu sredstev za izplačilo zimskega regresa, ki ga posredni uporabnik proračuna občine predloži občini, posrednemu uporabniku proračuna občine povrnejo sredstva.

(6) Občina ministrstvu, pristojnemu za finance, najpozneje do 19. decembra 2025, pošlje zahtevek za povračilo stroškov zimskih regresov iz četrtega odstavka tega člena, ki mu priloži po delodajalcih ločene sezname delavcev in funkcionarjev, iz katerih je razviden znesek zimskega regresa po delavcu oziroma funkcionarju in skupni znesek izplačil pri posameznem delodajalcu.

(7) Ministrstvo, pristojno za finance, na podlagi prejetih zahtevkov iz prejšnjega odstavka občinam povrne sredstva najpozneje do 31. decembra 2025.

(8) Pravice porabe za izplačilo zimskega regresa za delavce pri posrednih uporabnikih proračuna, katerih soustanoviteljici sta država in občina, se zagotovijo v finančnem načrtu neposrednega uporabnika države, v čigar pristojnost spada posredni uporabnik proračuna.

(9) Če je več občin soustanoviteljic posrednega uporabnika proračuna občine, občine sklenejo dogovor, s katerim se določi, katera občina bo sredstva za izplačilo zimskega regresa za delavce pri posrednem uporabniku občine zagotovila, ta dogovor pa občina, ki bo sredstva posrednemu uporabniku izplačala, predloži zahtevku iz šestega odstavka tega člena.

15. člen
(izjema od obveznosti priprave rebalansa)

V letu 2025 občinam, posrednim uporabnikom proračuna države oziroma občine in javnim gospodarskim zavodom zaradi izplačila zimskega regresa in dodatno prejetih sredstev iz proračuna za ta namen, ni treba pripraviti rebalansa proračuna oziroma finančnega načrta.

16. člen
(uveljavljanje pravic iz javnih sredstev)

Zimski regres, prejet za leto 2025, se ne šteje v dohodek pri uveljavljanju pravic na podlagi zakona, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev.

17. člen
(rok za izplačilo za leto 2025)

Če ta zakon začne veljati po 18. decembru 2025, se, ne glede na prvi odstavek 3. člena tega zakona, zimski regres za leto 2025 izplača najpozneje naslednji delovni dan po uveljavitvi tega zakona.

18. člen
(zimski dodatek za uživalce pokojnin in nadomestil iz invalidskega zavarovanja)

(1) Uživalcem pokojnin in nadomestil iz invalidskega zavarovanja, ki so v skladu s 67. členom Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2025 in 2026 (Uradni list RS, št. 104/24, 17/25 – ZFO-1E in 32/25 – ZJU-1) upravičeni do letnega dodatka za leto 2025, se izplača zimski dodatek za leto 2025 v višini 150 eurov.

(2) Upravičencem iz prejšnjega odstavka se zimski dodatek izplača do 19. decembra 2025 oziroma v primeru naknadno priznane pravice do letnega dodatka za leto 2025 najpozneje z izplačilom pokojnine in nadomestil za mesec maj leta 2026.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se uživalcem pokojnin ali nadomestil iz invalidskega zavarovanja, ki se jim letni dodatek izplača v sorazmernem delu, tudi zimski dodatek izplača v sorazmernem delu.

(4) Zimski dodatek se ne šteje v dohodek pri uveljavljanju pravic po zakonu, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev.

(5) Od zimskega dodatka za leto 2025 se ne plačujejo prispevki za obvezno zdravstveno zavarovanje po zakonu, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, in za zavarovanje za dolgotrajno oskrbo po zakonu, ki ureja dolgotrajno oskrbo.

(6) Zimski dodatek za leto 2025 je izvzet iz izvršbe po zakonu, ki ureja izvršbo in zavarovanje, iz davčne izvršbe po zakonu, ki ureja davčni postopek, ter iz stečajne mase v postopku osebnega stečaja po zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje.

(7) Ne glede na zakon, ki ureja dohodnino, se od zimskega dodatka za leto 2025 ne plača dohodnina.

(8) Sredstva za izplačilo zimskega dodatka se zagotovijo iz proračuna, izplača pa ga Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije.

(9) Zimski dodatek za leto 2025 se izplača le na podlagi tega zakona.

19. člen (uporaba 23. člena ZDoh-2AB)

Določba b) točke 23. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 104/24) se ne uporablja za davčno leto 2026.

20. člen (uporaba 6. člena tega zakona)

(1) Za izvajanje določb četrtega odstavka 58. člena, 59. člena, drugega in šestega odstavka 60. člena, prvega odstavka 67. člena in drugega odstavka 68. člena ZDoh-2 se namesto tretjega, četrtega, šestega in sedmega odstavka 48. člena ZDoh-2 uporabljajo določbe tretjega, četrtega, šestega in sedmega odstavka 6. člena tega zakona.

(2) Ne glede na tretji in šesti odstavek 6. člena tega zakona se pogoj, da zavezanec lahko prihlasi ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, če je od izstopa iz sistema ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, od prenehanja opravljanja dejavnosti ali od prenehanja ugotavljanja davčne osnove po drugem odstavku 47. člena ZDoh-2 preteklo več kot pet davčnih let, uporablja za vse izstope iz sistema ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, za vsa prenehanja opravljanja dejavnosti oziroma za vsa prenehanja ugotavljanja davčne osnove po drugem odstavku 47. člena ZDoh-2 od 1. januarja 2026 dalje.

21. člen (začetek veljavnosti)

(1) Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Določbe 6. in 7. člena tega zakona se uporabljajo za davčna leta, ki se začnejo od vključno 1. januarja 2026. Do začetka uporabe 6. in 7. člena tega zakona se uporabljata 48. in 135.a člen Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZUKD-1, 9/12 – odl. US, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 96/13, 29/14 – odl. US, 50/14, 23/15, 55/15, 63/16, 69/17, 21/19, 28/19, 66/19, 39/22, 132/22 – odl. US, 158/22, 131/23 – ZORZFS, 104/24, 22/25 – ZZZRO-1 in 40/25 – ZINR).